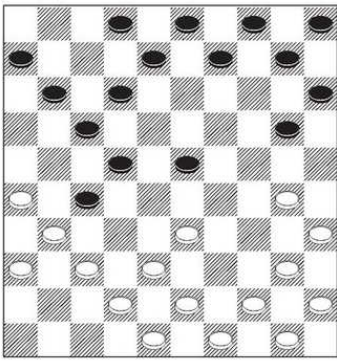

Dammen

TON SIJBRANDS

Het pad van een wereldkampioen gaat niet altijd over rozen. Dat ondervond Roel Boomstra in de twee toernooien waarin hij sinds zijn troonsbestijging (december 2016) is uitgekomen. Toegegeven: zo zwaar als zijn schakende collega Magnus Carlsen het onlangs in Stavanger te verduren kreeg, had Boomstra het gelukkig niet. Toch kan ook hij onmogelijk tevreden zijn geweest met zijn klasseringen in het World Cup-toernooi van Oefa, waarin hij als vijfde van de tien deelnemers eindigde, en het traditionele Salou Open.

In dit laatste toernooi moest Boomstra, die 12 punten uit 9 partijen scoorde, genoegen nemen met een veertiende plaats. Hij won twee stijlvolle partijen van Rufina Ajoepova en Jelena Cesnokova, al zou hij mogelijk niet eens op deze Oost-Europese speelsters zijn gestuit wanneer hij in de eerste ronde van Rik Verboon had gewonnen.

Maar in zijn overige duels bleef Boomstra ondanks verwoede pogingen het tij te keren op remise steken. Behalve dan tegen Laimonis Zalitis: de Letse grootmeester moest na vijf ronden in het ziekenhuis worden opgenomen en zag zijn resterende partijen reglementair verloren verklaard.

Verontrustender dan Boomstra's stagnerende productiviteit lijkt mij dat hij in sommige partijen zijn greep op de gebeurtenissen volledig kwijtraakte. We zagen dat al in de slotronde van 'Oefa', toen de wereldkampioen in het prestigeduel met zijn voorganger Georgiev plotseling zéér verloren kwam te staan. Dat de partij tóch nog remise werd kwam hoofdzakelijk op het conto van Georgiev, die - zoals de immer objectieve Boomstra zelf aangaf - zowaar op twee geheel verschillende manieren had kunnen winnen.

In Salou deed zich iets soortgelijks voor. Men zou zich zelfs kunnen afvragen of wat Boomstra in zijn partij tegen Ron Heusdens overkwam, niet nog een graadje ernstiger was. Want in dat van weerskanten scherp opgezette duel raakte hij, als gevolg van een bijzonder riskante vijftiende zet en een foutieve 27ste zet, een volle schijf kwijt! Liefst 33 zetten lang leek Heusdens op een even voorbeeldige als sensationele zege af te stevenen. Pas op de 51ste zet, in een eindspel van vier tegen vijf schijven, greep hij mis, waardoor Boomstra alsnog met de schrik vrijkwam.

Hieronder een meerdelige bespreking van deze partij, die behalve vanuit sportief oogpunt ook in openingstheoretisch opzicht een groot belang vertegenwoordigt.

Heusdens-Boomstra

Salou 2017

1.32-28 17-21 2.37-32 11-17 3.31-26 18-22 4.41-37 7-11 5.37-31 21-27 6.32×21 16×27 7.34-29 1-7 8.46-41 19-23 (ruilt de 'Roozenburg' in voor onversneden aanvalsspel) 9.28×19 14×34 10.39×30 (om onder omstandigheden veld 33 te kunnen ontruimen en een actie tegen 27 te ontketenen) 10...13-19 11.41-37 19-23 12.37-32 11-16 13.32×21 16×27 14.47-41 7-11 15.41-37

Diagram

In de diagramstand speelde Boomstra het levensgevaarlijke 15...9-13?!, in plaats van het zoveel voorzichtiger 15...22-28!?. Hoe het daarop verderging, laat ik volgende week zien.